

Az irat elektronikus iratról készített másolat
2022 JAN 14.

9

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 1.

Alulírott

[REDACTED]

[REDACTED]

Indítványozó korábban csatolt jogi képviselőjében eljárva az [REDACTED] E-mailen/Faxon/E-irat

alábbi tiszteletteljes

alkotmányjogi panaszt

terjeszttem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 7.K.705.775/2021/8 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Érkezett:	2022 JAN 14.
PÉLDÁNY:	1 IV. Útlop
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FŐLAJSTOROS UTÓIRATOK:	7.K.705.775/21

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00287-0/2022
Érkezett:	2022 JAN 27.
Kezelőiroda:	1
Melléklet:	4

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimutatása

[REDACTED] magyar nemzetiségű román állampolgár. 2021. április 19. napján, Magyarországra érkezését követően regisztrációs igazolás iránti kérelmet terjesztett elő, melyet az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság II. számú Ügyfélszolgálat 106-1-34540/10/2021-R. számú határozatával. Az elutasítás indoka az volt, hogy a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság véleménye alapján magyarországi tartózkodása valódi, közvetlen és súlyos veszélyt jelent Magyarországra közrendjére, közbiztonságára.

Az elsőfokú határozattal szemben Indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyet a másodfokú engedélyügyi hatóság 106-R-16990/4/2021. szám alatti határozatával elutasított, lényegében ugyanazon indok mentén, mint az elsőfokú határozat, azzal, hogy a másodfokú eljárásban véleményt az Országos Rendőrkapitányság adott ki egyező tartalommal. A másodfokú határozattal szemben [REDACTED] keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékre 2021. szeptember 20. napján, amely eljárásban a bíróság 31.K.705.799/2021/5. számú végzésével az azonnali jogvédelem iránti kérelemnek helyt adott és elrendelte a hatóság 106-R-16990/4/2021. számú határozatában elrendelt kiutasítás végrehajtásának felfüggesztését. A peres eljárás – áttétel folytán immáron az illetékességgel rendelkező Budapest Környéki Törvényszéken – jelenleg is folyamatban van, abban döntés egyelőre nem született.

A fenti eljárással párhuzamosan az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság 106-1-86337/2021-Ké. szám alatt idegenrendészeti eljárást indított és 2021. szeptember 28. napján meghallgatását követően azon nyomban elrendelte kitoloncolással történő kiutasítását 106-1-86337/8/2021-Ké. számú határozatával, amelyet ugyanezen a napon végre is hajtott. A határozat indoklásában csakúgy, mint a regisztrációs igazolás iránti eljárásban, Indítványozó közbiztonságra való veszélyességére hivatkozott az Országos Rendőr-főkapitányság véleménye alapján.

A kiutasító határozattal szemben [REDACTED] 2021. szeptember 29. napján kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyet a Fővárosi Törvényszék 7.K.705.775/2021/8. számú ítéletével elutasított. Figyelemmel arra, hogy az ítélet ellen további perorvoslatnak helye nincs az Szmvtv. 46. § (4) bekezdése alapján, felülvizsgálati kérelmet nem terjesztettünk elő a Kúriára, annak előterjesztése a fenti jogszabály alapján kizárt.

1

B

A'

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontja előírja, hogy alkotmányjogi panasz csak abban az esetben terjeszthető elő, ha az érintett személy jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy az számára nincs biztosítva.

A tényállásban foglaltak szerint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük, a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelem benyújtásának nincs helye a Kúriára.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék 7.K.705.775/2021/8. számú ítéletét elektronikus úton jogi képviselő, Szűcs A. Gábor Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd (egyben hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt jogi képviselő): Dr. Szűcs A. Gábor ügyvéd

2021.

november 16. napján vette kézhez, ekként az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti 60 napos határidő megtartottnak minősül.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó a közigazgatási hatósági eljárásban ügyféli minőségben, míg az azt követő bírósági eljárásban felperesi minőségben szerepelt, ekként érintettsége aggálymentesen megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Jogi álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy milyen eljárási garanciák megtartásával utasíthat ki az Szmtv. hatálya alá tartozó, magyar nemzetiségű román állampolgárokat az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény XIV. cikk (2) bekezdése alapján:

„Magyar állampolgár Magyarország területéről nem utasítható ki, és külföldről bármikor hazatérhet. Magyarország területén tartózkodó külföldit csak törvényes határozat alapján lehet kiutasítani. Tilos a csoportos kiutasítás.”

Az Alaptörvény XXIV. cikke alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikke alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltethető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az Országos Idegenrendészet főigazgatóság (továbbiakban: Hatóság) arra tekintettel utasította ki [REDACTED] Magyarországra területéről, és rendelt el vele szemben 5 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalmat, hogy álláspontja szerint beutazása és tartózkodása a nemzetbiztonságot sérti vagy veszélyeztet. Ezen álláspontját az Országos Rendőr-főkapitányság 29000/22714-1/2021. számú javaslatára alapította.

A Hatóság és az ORFK álláspontja szerint [REDACTED] azért jelent valódi, közvetlen, súlyos veszélyt Magyarország közbiztonságára, mert őt a Budapest Környéki Törvényszék a 2019.01.31. napján kelt 16.Fk.89/2018/10. számú ítéletével szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésük közügyektől eltiltásra ítélte halált okozó testi sértés bűntett elkövetése miatt. Az ORFK javaslatot áttekintve – melyre Indítványozó személyes meghallgatásának keretein belül rövid észrevételeket is tettünk – megállapítható, hogy [REDACTED] veszélyességét a szakhatóság kizárólag a büntetőügyben látja, a vélemény vélhetően a büntetőítélet tényállásából idézve ragad ki néhány mondatot, ezen felül azonban kifejezetten Indítványozó jelenlegi magatartására, személyi körülményeire, a büntetése letöltését követő életújtára semmilyen utalást nem tesz.

Az Szmtv. a 40. § (5) bekezdésében és a 43. § rendelkezéseiben is egyértelműen kifejezésre juttatja azt a jogalkotói szándékot, hogy a szakhatóság által hozott véleménynek többről kell szólnia, körültekintőbb eljárást és bizonyítást vár el, mint a büntetőítélet konstatálása, és kizárólag azért, mert valakit jogerősen elítéltek egy bűncselekmény elkövetése miatt, még nem utasítható ki közbiztonsági kockázatra hivatkozással. Ennek indoka, hogy a büntetőeljárás során az ügyben eljáró büntetőbírónak lehetősége van a Btk. 33. § (1) bekezdés i) pontja szerint kiutasítás büntetést alkalmazni. A külföldi által elkövetett cselekmény jellegéről, súlyosságáról, a továbbiakban várható jogkövető avagy azt elutasító magatartásról, továbbá személyes körülményeiről a büntetőeljárás garanciáiból fakadóan a büntetőbírónak pontos információi vannak, mely alapján megalapozott döntést tud hozni arról, hogy a kiutasítás büntetést alkalmazza

avagy azt mellőzi. Sok esetben a büntetőítélet maga tartalmaz jogi érvelésében részletes indokolást arra nézve, hogy a kiutasítás az adott ügyben miért nem szükséges és arányos.

Fentiekből fakadóan álláspontom szerint sem az ORFK-nak mint szakhatóságnak, sem a Hatóságnak nincs arra hatásköre, hogy a büntetőítéletet felülbírálja, és attól eltérően a kiutasításról döntsön, különösen, hogy ezt egy olyan eljárásban teszi, ahol az ORFK – aki a kötelező erejű javaslatot teszi – eljárása kimerül annyiban, hogy a bűnügyi nyilvántartásba betekint, de nem hallgatja meg a külföldit személyesen, tehát nincs meg az a közvetlenség, mint a büntetőeljárásban.

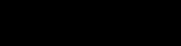

Az ORFK véleménye semmi egyebet nem tartalmaz a büntetőügyön kívül, annak utólagos „kommentálása” nem minősül mérlegelési tevékenységnek, és egyértelműen a kétszeres értékelés tilalma alá esik. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdése szerint „A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.”

Ugyanezen jogelv megjelenik az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának R(91) 1. számú ajánlásában a közigazgatási szankciókról, melynek 3. alapelve értelmében:

„1. Senki nem büntetendő közigazgatási úton kétszer ugyanazon cselekményért, ugyanazon jogszabály vagy ugyanazon társadalmi érdeket védő szabály alapján.

2. Ha ugyanaz a cselekmény két vagy több közigazgatási hatóság eljárását is maga után vonja a különböző társadalmi érdekeket védő jogszabályok alapján, mindegyik hatóság figyelembe veszi az ugyanazon cselekményért korábban kiszabott szankciókat.”

A 8. alapelv kimondja, hogy „a közigazgatási szankciót kiszabó aktussal szemben – minimum követelményként – biztosítani kell a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság általi törvényességi ellenőrzést.”

 cselekményét a büntetőeljárásban már elbírálták, azért büntetést szabtak ki, a büntetését már le is töltötte. Ezen felül álláspontom szerint jogszerűen további szankcióval – kiutasítással – nem sújtható, amennyiben nem merül fel arra vonatkozó adat, körülmény, hogy újabb bűncselekmény elkövetésétől lehet tartani. Indítványozó a cselekmény elkövetésekor kiskorú volt, azóta három év eltelt.

A Fővárosi Törvényszék indokolása a kétszeres értékelés tilalmára álláspontom szerint nem foghat helyt, és döntése súlyosan sérti a tisztességes eljárás követelményét, az általa kifejtettek ugyanis semmilyen jogszabályi hivatkozást nem tartalmaznak, kizárólag a saját meggyőződéséből fakadóan döntött úgy, hogy a Hatóság döntése nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába. A bíróság ítéletével szemben a Veszprémi Törvényszék ezzel homlokegyenest ellenkező álláspontra helyezkedett, és egy jelen ügghöz rendkívüli hasonlóságot mutató esetben (a külföldi szintén börtönbüntetéséből szabadult, és rögtön ezt követően kiutasította a Hatóság közbiztonsági kockázatra hivatkozással a büntetőügy okán).

8.K.700.776/2021/8. számú ítéletében a Veszprémi Törvényszék az alábbiakat rögzítette:

„Az alperesi határozat értelmében a felperessel szemben az önálló bentartási és tartózkodási tilalom elrendelésére a Harmtv. 43. § (1) bekezdés c) pontja alapján, Budapest Rendőrfőkapitánya

01000/19781/2020. ált. számú javaslatára került sor. Ezen, 2021. június 7. napján kelt javaslatában Budapest Rendőrfőkapitánya fenntartotta a korábbi, 01000/19781-2/2020. ált. számú véleményében foglaltakat; ebben a korábbi, 2020. május 4. napján kelt véleményében pedig indokolásként a felperessel szemben folytatásban volt büntető eljárásokra hivatkozott, és azokra tekintettel tett javaslatot a felperes kiutasításra, valamint 5 év időtartamra beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére.

A fentiek egybevetése alapján megállapítható tehát, hogy az alperes a határozata értelmében a felperes korábbi büntetőjogi elmarasztalásai miatt döntött az önálló beutazási és tartózkodási tilalom elrendeléséről a Harmtv. 43. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

A Harmtv. 45. § (7) bekezdése viszont ezzel szemben azt mondja ki, hogy idegenrendészeti kiutasítás, valamint önálló beutazási és tartózkodási tilalom nem alkalmazható olyan bűncselekmény elkövetése miatt, amelynek elbírálása során az eljáró bíróság büntetésként nem rendelt el kiutasítást a harmadik országbeli állampolgárral szemben.

A Harmtv. 43. és 45. §-ai egyaránt a törvénynek "Az idegenrendészeti kiutasítás és a beutazási és tartózkodási tilalom" alcímén belül találhatóak, a jogszabály szerkezetét nézve tehát arra vonható következtetés, hogy a 45. § ugyanígy irányadó mind a két féle intézkedésre, mint a 43. §. Ami pedig ezen belül a 43. § (1) bekezdés c) pontjának és a 45. § (7) bekezdésének az egymáshoz való viszonyát illeti, az úgy értelmezendő, hogy az utóbbi törvényhely kivételt jelent az előbbi szerinti általános szabály alól, vagyis ha a bűncselekmény elkövetése miatt eljáró bíróság büntetésként nem rendelt el kiutasítást, úgy ebben az esetben akkor sem alkalmazható az önálló beutazási és tartózkodási tilalom, ha egyébként a harmadik országbeli állampolgár országba történő beutazása vagy itt tartózkodása a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot vagy a közrendet sérti vagy veszélyezteti.

A Harmtv. 43. § (3) bekezdéshez fűzött indokolás szerint ugyanakkor az ezen bekezdésben írtak azt jelentik, hogy a rendvédelmi szervek által tett javaslatot az idegenrendészeti hatóság semmilyen elemében, sem a javaslat tényében, sem a beutazási és tartózkodási tilalom időtartama tekintetében nem bírálhatja felül.

Az alperesnek így, kizárólag a 43. § (3) bekezdés szem előtt tartása mellett valóban nem volt lehetősége a Budapest Rendőrfőkapitánya által adott javaslattól való eltérésre.

Megállapítható tehát, hogy a jelen esetre vonatkoztatva, a perbeli tényállásból adódóan a 45. § (7) bekezdése és a 43. § (3) bekezdése egymással ellentétben állnak, mivel az alperest egyfelől a 43. § (3) bekezdéséből következően kötötte a rendvédelmi szerv javaslata, másfelől viszont – kiutasításról való büntető bírósági rendelkezés hiányában – a 45. § (7) bekezdését szintén figyelembe kellett (volna) vennie.

A bíróság megítélése szerint ez az ellentmondás oly módon, azzal a jogértelmezéssel oldható fel, hogy az alperes a rendvédelmi szerv javaslatára hivatkozással sem hozhatott volna a 45. § (7) bekezdésébe ütköző döntést, különös tekintettel arra, hogy ez a törvényhely éppen azon másik Harmtv.-beli rendelkezés – tehát a 43. § (1) bekezdés c) pontja – vonatkozásában fogalmaz meg kivételt, amely a javaslatnak is a jogszabályi alapját képezte. Másképpen megfogalmazva: a 45. § (7) bekezdését a rendvédelmi szerv esetleges ellentétes tartalmú javaslata sem írhatja felül."

Fentiekre tekintettel mind a Hatóság, mind a Hatóság határozatát helybenhagyó Fővárosi Törvényszék megsértette a kettős értékelés tilalmának követelményét.

Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelv 23. preambulum bekezdése kimondja, hogy „Az uniós polgárok és családtagjaik kiutasítása közrendi vagy közbiztonsági okokból olyan intézkedés, amely súlyosan sértheti azokat a személyeket, akik élve a Szerződés által rájuk ruházott jogokkal és szabadságokkal, már ténylegesen beilleszkedtek a fogadó tagállamban. Ezért korlátozni kell az ilyen

intézkedések alkalmazási körét az arányosság elvével összhangban, figyelemmel az érintett személyek integrációjának mértékére, a fogadó tagállamban való tartózkodásuk időtartamának hosszúságára, az életkorukra, az egészségi állapotukra, családi és gazdasági helyzetükre, valamint a származási országgal fennálló kapcsolataikra.” Meggyőződésem, hogy a Hatóság ennek felderítése érdekében eljárási cselekményeket nem folytatott le, hiszen a sérelmezett határozat sem tartalmaz indokolást a hazai és uniós jognak megfelelés érdekében az arányosság vizsgálata vonatkozásában.

A Hatóság kizárólag a szakhatóság állásfoglalását vette alapjául mind a kiutasítás, mind a beutazási és tartózkodási tilalom időtartama mérlegelésekor. A szakhatóság azonban [REDACTED] nem hallgatta meg, a személyi, egészségügyi, családi és vagyoni körülményeivel a vélemény kiadásakor nem volt tisztában, holott ezek mind-mind befolyásolhatják Felperes Magyarországhoz való kötődését, a társadalomba való beilleszkedésének mértékét, illetőleg közbiztonsági kockázatának fennállását.

Az Szmvtv. 44. § rendelkezései teljeskörű mérlegelési tevékenységet követel meg alperestől, azonban a kialakult, álláspontom szerint rendkívül jogsértő hatósági gyakorlat szerint ez teljes mértékben kiüresedett, hiszen bármilyen válaszokat ad [REDACTED] a feltett kérdésekre, a Hatóság nem mérlegelheti felül az ORFK véleményét, míg az ORFK a véleményt azelőtt hozza meg, hogy egyáltalán sor került volna a meghallgatásra. Ezzel a Hatóság és az ORFK eljárása együttesen jogszabálysértő, hiszen nem mérlegelik ténylegesen az Szmvtv. 44. §-ában foglaltakat.

[REDACTED] Erdélyből származó magyar nemzetiségű, román állampolgár, a magyar kultúrához és társadalomhoz fűződő szoros kapcsolatához kétely sem fér. Családja egy része itt él Magyarországon, ő maga is itt alakított ki magának megélhetést, [REDACTED] alkalmazásában dolgozik. Szabadulását követően mindent megtett annak érdekében, hogy rendezett körülményeket alakítson ki maga körül, és jogkövető életmódot tudjon élni. Mindezekből fakadóan kiutasítása – és különösen annak kitoloncolással történő végrehajtása – és a maximális időtartamra elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom rendkívül aránytalan és indokolt az esetben. (Magyar embert Magyarországról kiutasítani egyszerűen nonszensz embertelen dolog!)

A Hatóság egyáltalán nem értékelte azt, hogy Indítványozó az idegenrendészeti szabályoknak minden esetben eleget tett. Szabadulását követően a Hatóság egyszer már lefolytatott egy eljárást vele szemben, melynek eredményeképpen kötelezte őt az ország elhagyására [REDACTED] az országhagyásnak határidőben eleget tett, majd – szintén a jogszabályoknak megfelelően – mikor visszatért, regisztrációs igazolás iránti kérelmet terjesztett elő. Ez az eljárás jelenleg is folyamatban van. Ezt követően a Hatóság idézésére Indítványozó önként megjelent, ennek ellenére a Hatóság őt azonnal előállította, holott [REDACTED] pontosan tudta, hogy milyen kimenetekkel járhat az idegenrendészeti eljárás, ott mégis megjelent. Szökéstől nem kellett tartani. A Hatóság ezen eljárása rendkívül tisztességtelen, méltánytalan, emberi méltóságot sértő és szükségtelen volt.

Kénytelen vagyok kitérni, egy rendkívül elítélendő gyakorlatra az OIF tekintetében. Az OIF immáron töretlen gyakorlata, hogy a rendőrség, TEK, AH javaslatára szolgai módon, mérlegelési tevékenységet negálva utasít ki, toloncol, deportál gondolkodás nélkül embereket, ez a gyakorlat rendkívüli jogbizonytalansághoz vezet hosszútávon, ezen felül összeegyeztethetetlen a tagállami szuverenitással. A közbiztonsági illetve nemzetbiztonsági kifogás egy adott személyben kizárólag egy nemzet- illetve tagállam tekintetében vizsgálható (ez a szuverenitás egyik alapeleme), ugyanakkor az OIF gyakorlata szerint a nemzetbiztonsági- illetve közbiztonsági kifogás alapján elrendelt kiutasítás valamint beutazási és tartózkodási tilalom a teljes EU területére hatályos. A

fentiek alapján ilyen jogi alapon kizárólag tagállami területi korlátozással lenne elrendelhető a beutazási és tartózkodási tilalom, a magyar jogalkalmazónak, nincsen meg a jogosítványa más EU tagország vonatkozásában nemzetbiztonsági illetve közbiztonsági kifogást emelni. Például teszem azt Lengyelországban az abortusz immáron bűncselekmény, így az azt elkövetővel szemben emelhető lengyel nemzetbiztonsági illetve közbiztonsági kifogás, nyilván ez Magyarországon értelmezhetetlen, más példa például a kábítószer fogyasztás, melynek megítélése tagállamonként rendkívül változó. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság és szükség esetén az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége megalapozott.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Figyelemmel arra, hogy az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék azonnali jogvédelem iránti kérelmünket elutasította, az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Indítványozó kiutasítását már a határozathozatala napján végrehajtotta, ekként a határozat, illetőleg az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére jelen eljárásban már nincs lehetőség, azt nem kérjük.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Csatolom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére képviseleti jogosultságomat megalapozó, az alkotmányjogi panasz benyújtására is kiterjedő ügyvédi meghatalmazásomat.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Nyilatkozom, hogy az indítványban szereplő, az indítványozókra vonatkozó személyes adatok közzétételéhez nem járulok hozzá, ekként kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányossági kérelemnek kizárólag a lényegét, ezen adatok törlése mellett tegye közzé, az indítványozó ezen túli további személyes adatait, valamint más személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat az indítványból tegye felismerhetetlenné.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Csatolom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére a közigazgatási eljárásban keletkezett releváns iratokat.

Kelt Budapesten, 2022. január 13. napján.

Tisztelettel:

Indítványozó

Képv.:

*Tisztelt Fővárosi Törvényszék Közigazgatási
Kollégiuma*

1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

*alkotmányjogi
panasza*

 Indítványozónak

képv.:

Dr. Szűcs A. Gábor Ügyvéd

AVDH elektronikus aláírással ellátva

**A Tisztelt Törvényszék
7.K.705.775/2021/8. számú ítélete
ellen.**